

та можуть бути пов'язаними з комунікацією, стилями та культурою управлінської діяльності, розподілом обов'язків та відповідальності, кризовим менеджментом, питаннями розв'язання конфліктних ситуацій тощо.

Будучи впровадженим в підготовку майбутніх спеціалістів, СПТ з прийняття рішень може принести значну користь в майбутній професійній діяльності, надаючи відповідних знань та дозволяючи відпрацювати необхідні навички, змодельювати управлінські ситуації та здобути новий досвід в безпечних умовах. Це відповідає запитам часу, що характеризується складними умовами ведення бізнесу, та часто вимагає вміння діяти гнучко і рішуче водночас.

Кривошей Є.М.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ПОЧУТТЯ САМОТНОСТІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ

Наукова проблема будується на трьох основних компонентах: почутті самотності, процесі переживання та особливостях юнацького періоді.

Створення дослідження базується на основі усіх можливих теоретичних підходів та аналіз наукових джерел, але сам дизайн дослідження, в основному, будується на екзистенціальному та гуманістичному напрямках, які вивчали явища самотності та переживання як щось позитивне, корисне для індивіда та значиме для його розвитку.

Поняття самотності можна трактувати, не як кінцевий та стійкий стан, а скоріше як почуття, яке властиве психіці, та в свою чергу здатне, або перешкоджати, або, навпаки, сприяти розвитку особистості.

Особливості виникнення та історичного розвитку самотності за весь час його дослідження та на сьогодні має декілька десятків класифікацій з визначеннями причин виникнення самотності:

суб'єктивні або об'єктивні; вікових особливостей його виникнення: в дитинстві, в теперішньому часі (зараз), протягом життя; оціночна природа: позитивна або негативна.

Проблема полягає в тому, що теоретичні концепції різних напрямків психології допомагають краще зрозуміти феномен самотності, але досі науковці не представили більш ефективної практичної частини терапевтичного етапу, який складатиметься зі способів реагування, прийомів ефективного переживання та подолання самотності (або примирення та взаємодії з ним).

Другий основний компонент – це процес переживання. Явище переживання визначається, як емоційно забарвлена, інтегральна та унікальна одиниця свідомості, яка є смисловим виміром між суб'єктивною людською свідомістю та об'єктивним реальним світом.

Якщо брати до уваги твердження з одиницею свідомості, тобто властивій тільки людині формі психічного відображення об'єктивних закономірностей сталих зовнішнього світу, яка безпосередньо пов'язана з суспільною діяльністю людини, то цілком можна допустити, що явища переживання та самотності цілком реально досліджувати скомпоновано та в єдиному форматі.

За визначенням найбільш притаманної сфери діяльності особистості, яка схильна переживати почуття самотності, стає очевидно, що це відбувається в юнацькому віці. Однак виміряти точний віковий відрізок в юнацькому періоді (з 15 до 21 років), за основними даними вікових періодизацій, досить важко, особливо, якщо брати до уваги, що перші ознаки до виникнення самотності зароджуються ще в підлітковому віці, то саме переживання почуття самотності відбувається в юнацькому віці.

Провідною діяльністю в юнацькому віці є навчально-професійна сфера, тобто в цей період має відбуватися вже завершення освітньої (шкільної) діяльності та починає формуватися стратегія до включення у доросле життя: настає момент професійно-особистісного самовизначення особистості (важливе новоутворення юнацького віку), яке має підсумувати, що людина засвоїла, чого навчилася в

навчальний період, та зробити осмислений вибір: де та яким чином вона буде застосовувати свої здобуті знання.

Не менш важливим є укріплення дружби та вдосконалення процесу провідної діяльності підліткового віку – інтимно-особистісного спілкування – яке допоможе при взаємодії в дорослому періоді, укладанні партнерських відносин, формуванні любовних стосунків.

Внаслідок цього, ще гостріше усвідомлюється відповідальність особистості за свої дії та вчинки, щоб не допустити можливої помилки у взаємодії з оточуючими в суспільстві, щоб зберегти свою ідентичність, яка базується на балансі власних психічних якостей особистості та тією соціальною роллю, під впливом якої людина взаємодіє з іншими.

Глибше сприймається почуття обов'язку, який нависає над особистістю правильно вибрати вірний напрямок свого розвитку, аби в майбутньому бути спроможним зайняти впливову позицію. Ціна помилки дуже велика, тому часто індивід здатен відчувати сумління, тривожність, невпевненість у собі та взагалі бути розчарованим собою та всім чим він займається.

Якщо після одного з головних бажань підліткового віку: відокремлення від батьків, юнак отримує бажану автономію та самостійність, то при несприятливому подальшому розвитку, у нього не буде можливості отримати швидку підтримку від значимої людини.

На цю напругу також може впливати юнацький максималізм. Тому коли відбувається конфлікт в зустрічі між закладеними особистісними ідеалами суб'єкта та об'єктивною реальністю, перший має відмовитися від свого плану дій та переглянути свою систему цінностей.

Як висновок, почуття самотності найпомітніше переживається саме в юнацькому віці, тому його важливо якісно дослідити та визначити його цінність для людського розвитку.